

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6435/2022
07.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јовчић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Врање, чији је пуномоћник Александра Стошић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1934/2021 од 11.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 07.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1934/2021 од 11.02.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1934/2021 од 11.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1831/19 од 13.07.2021. године, ставом првом изреке, укинута су у целости платни налози Основног суда у Врању и то: ПЛ 765/19 од 03.09.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара, по рачуну број 363/2019 од 08.05.2019. године, са законском затезном каматом од 17.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога од 7.900,00 динара, ПЛ 761/19 од 03.09.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара по рачуну број 303/2019 од 08.05.2019. године, са законском затезном каматом од 17.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога од 7.900,00 динара, и тужбени захтев тужиоца је одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 66.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1934/2021 од 11.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је тужбеном захтеву којим је тражено да се тужена обавезе да тужиоцу исплати накнаду за пружене адвокатске услуге. Имајући у виду да је побијаном одлуком одлучено о тужиоцевом праву уз адекватну примену одредаба материјалног права, као и да одлука у споровима са овом врстом тражене правне заштите зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају, то Врховни касациони суд налази, да у овој правној ствари не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу у овој правној ствари поднета је 02.09.2019. године, а вредност предмета спора је 12.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско правном спору у коме је предмет тужбеног захтева новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан поношења тужбе, то је побијана другостепена одлука донета у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП, па је ревизија тужиоца недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић